

ဒဝါကီယလေကျမ်း - တစ်ရာနှစ်ဆယ့်သုံးခုမကြောက်

ဒန်နီယလေ ၁၁:၄၀ ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အရ အရေးပါမှုကို ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြခြင်း

Jeff Pippenger

2024-03-08

ဒန်နီယလေ ၁၁:၄၀ သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတွင်းရှိ အလွန်နက်နဲသည့် ကျမ်းပိုဒ်များအနက် တစ်ပိုဒ်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူစွာ ဒန်နီယလေ ၈:၁၄ လည်း ဖြစ်သည်။ အခန်းငယ် ၄၀ ကို ဟိဒကေးလေမမြဲက ကိုယ်စားပြုပြီး ဥလိုင်မမြဲသည် ဒန်နီယလေ ၈:၁၄ ကို ကိုယ်စားပြုသည်။

အခန်းငယ် လေးဆယ်သည် “အဆုံးအချိန်တွင်” ဟူသော စကားလုံးများဖြင့် စတင်သဖြင့်၊ အခန်းငယ်၏ အစပိုင်းသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်ဖြစ်ကြောင်းကို အတိအကျ ဖော်ထုတ်ပေးသည်။ ထိုအခန်းငယ်ရှိ စကားလုံး ငါးဆယ့်တစ်လုံးသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ပိတ်မထားတော့ဘဲ ဖွင့်လှစ်ခံရပြီး ထိုအချိန်၌ ဆိုဗီယက်ယူနီယံ ပိုလှဲသွားခြင်းကို ညွှန်ပေးကြောင်း အသိအမှတ်ပြုခြင်းရသောအခါ ဖြစ်သည်။ အခန်းငယ်အတွင်းရှိ ထိုစကားလုံး ငါးဆယ့်တစ်လုံးသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်ရှိ အဆုံးအချိန်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုနောက် ၁၉၈၉ ခုနှစ်ရှိ အခြားသော အဆုံးအချိန်တစ်ခုကိုလည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုနေသည်။ Alpha နှင့် Omega သည် မြင့်လှသောသူနှင့် ကျင့်လိုသောသူ အပေါင်းတို့အတွက် ထိုအခန်းငယ်ပေါ်တွင် မိမိ၏ လက်မှတ်ကို တင်ထားတော်မူသည်။ ပထမကောင်းကင်တမန်နှင့် တတိယကောင်းကင်တမန်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုများအတွက် အဆုံးအချိန်တို့သည် ထိုအခန်းငယ်တစ်ခုတည်း၌ ကိုယ်စားပြုထားသည်။

အောက်ပါကျမ်းချက်သည် မကြောက်ဘက်မင်းအဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားသော ပုပ်ရဟန်းအာဏာသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ မကမ္ဘာ့ထုတ်ပြန်လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပေဒေအချိန်တွင် တင့်တယ်သောပြည်အဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားသော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို အောင်နိုင်သည့်အချိန်ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့် အခန်းငယ် လေးဆယ်၏ စကားများသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်ကို အဆုံးကာလ၏ အစပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ၁၉၈၉ ခုနှစ်ကို အဆုံးကာလ၏ အဆုံးသတ်ခြင်းအဖြစ်လည်းကောင်း ဖော်ပြသော်လည်း၊ အမှန်တကယ်အားဖြင့် အခန်းငယ် လေးဆယ်တွင် ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကြောက်ဘက်မင်းက တင့်တယ်သောပြည်ကို အောင်နိုင်သည့်အခန်းငယ် လေးဆယ့်တစ်ခု မရောက်မချင်း မပိုင်းဆုံးပေး။ ဤအရာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ ပိုလှဲသွားခြင်းမှ စ၍ အခန်းငယ် လေးဆယ့်တစ်တွင် ဖော်ပြထားသော မကမ္ဘာ့ထုတ်ပြန် ရောက်လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပေဒေအထိရှိသော သမိုင်းသည် သမုမတ ရော်နယ် ရေးဂင် ခေတ်မှ စ၍ မကမ္ဘာ့ထုတ်ပြန် ရောက်လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပေဒေအထိရှိသော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုသမိုင်းတွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်နှင့် ထိုနောက် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ ၁၁ တွင် ဖော်ပြထားသော မြေငလျင်ကြီး၏ နာရီတိုင်အောင် ပါဝင်သည်။

အခန်းငယ်ကို အစပိုင်းတွင် ဖွင့်ထုတ်ပေးခဲ့သောအခါ၊ “Pippenger ၏ အဆိုအရ ထိုအခန်းငယ်သည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်မှ တနင်္ဂနွေနေ့ပေဒေသို့တိုင်သော သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟူသော ဆိုချက်မှာ အဓိပ္ပာယ်မဲ့သော အဆိုပင်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းစာထဲရှိ အခန်းငယ်များသည် ထိုမျှရှည်လျားသော သမိုင်းကာလများကို မည်သည့်အခါမျှ ကိုယ်စားမပြုကြပါ။ ဟူသော သမုမတရားကို ဆန့်ကျင်သော အငြင်းပွားချက်တစ်ရပ် ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ အခန်းငယ်တစ်ခုအတွင်း သတ်မှတ်ထားနိုင်သော ကာလပိုင်းတစ်ခုအပေါ် အချိန်ကန့်သတ်ချက် ရှိမရှိဟူသော အယူအဆကို ကျွန်ုပ်တို့ မစဉ်းစားမိခဲ့ကြောင်းလည်း၊ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ ၁၃၊ အခန်းငယ် ၁၁ သည် အတူတူသော ထိုသမိုင်းကိုပင် ဖော်ပြထားပြီး ထိုသို့ကို အခန်းငယ်တစ်ခုတည်းအတွင်း ပြုထားသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့

ချက်ချင်း သတိရမိခဲ့သည်။ မဖြေသားတိရစ္ဆာန်၏ သမိုင်းသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့ပြီး မဖြေသားတိရစ္ဆာန်သည် နဂါးကဲ့သို့ စကားပြောခြင်းသည် မကပြီမီ ရောက်လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေအချိန်၌ ပြည့်စုံမည်ဖြစ်သည်။

“ထို့ပြင် ပုပ်ဂဟန်းမင်းအာဏာသည် မိမိ၏ခွန်အားကို လှူဒါန်းရ၍ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းကို ရပ်တန့်ရန် မလွှဲမရှောင် ခိုင်းစေခြင်းခံရသောအခါ၊ ယခင်ဟန်သည် နဂါး၏အသံကို ပြန်လည်ပုံတင်ထပ်ကာ ယခင်ကဲ့သို့ ရက်စက်ကမ်းကွပ်ပြီး ဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့စေကာသော အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ပေါ်ထွက်လာသော အာဏာသစ်တစ်ရပ်ကို မမြင်တွေ့ခဲ့သည်။ အသင်းတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို ဆန့်ကျင်၍ စစ်ပျံ့နှံ့ နောက်ဆုံးသော ဤအာဏာကို သိုးကလေးနှင့်ဆင်တူသော ချိန်ချောင်းရှိသည့် သားရဲတစ်ကောင်ဖွင့် သင့်ကတေပုဂ္ဂိုလ်များသည်။” Signs of the Times, November 1, 1899.

လူတစ်ဦးက နည်းပညာပိုင်းဆိုင်ရာ တိကျမှုဖြင့် ပြောလိုပါက၊ အခန်းငယ် ၄၀ သည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်၏ သမိုင်းကို ဖုံးလွှမ်းပြီး အခန်းငယ် ၄၁ သို့ ရောက်သည်နှင့် အခန်းငယ် ၄၁ တွင် တနင်္ဂနွေနေ့ ဥပဒေကို သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၃ ၏ တစ်ခုတည်းသော အခန်းငယ်နှင့် မတူဘဲ၊ အခန်းငယ် ၄၀ သည် အမှန်အားဖြင့် အနည်းငယ် ပိုတိုသည်။ အကြောင်းမှာ တနင်္ဂနွေနေ့ ဥပဒေသည် နောက်အခန်းငယ်တွင် ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၃ တွင်မူ ၁၇၉၈ ခုနှစ်မှ တနင်္ဂနွေနေ့ ဥပဒေအထိကို အခန်းငယ်တစ်ခုတည်းအတွင်း ထည့်သွင်းထားသည်။ Sister White က ဒီယလေကျမ်း၌ ပါရှိသော “ပရောဖက်ပျံ့ချက်၏ တူညီသော လမ်းကြောင်း” ကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌လည်း ဆက်လက် ဖော်ပြထားကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့အား အသိပေးထားသည်။ line upon line ဟူသော မူကို သင် အသုံးပြုရန် ရွေးချယ်ပါက၊ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၃၊ အခန်းငယ် ၁၁ သည် အခန်းငယ် ၄၀ ၏ အပေါ်ကို လွယ်ကူစွာ ကျော်လွန်တင်ပြထားသည်။

သို့ရာတွင် “လိုင်းအပေါ်လိုင်း” ဟူသော မူကို အမှန်တကယ် အသုံးပြု၍ အခန်းငယ် ၄၀ ၌ “ရထားများ၊ သင်္ဘောများနှင့် မြင်းစီးသူများ” ဟူ၍ ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသော ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၃ ၏ မြေကြီးတိရစ္ဆာန် (အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု) သည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ ချိန်ချောင်းရှိသော သိုးကလေးနှင့်တူသော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်အဖြစ်မှ မကပြီမီလာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ ဥပဒေကောလတွင် နဂါးကဲ့သို့ စကားပြောသော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် သိုးကလေးနှင့်တူသော ထိုတိရစ္ဆာန်တွင် ချိန်ချောင်းရှိသည်ကိုလည်းကောင်း တွေ့ရသည်။

အခန်းငယ် လေးဆယ်သည် တိုင်ရုမို၏ မယားပြည့်တန်ဆာကို မလှလှတတေးသော သင့်ကတေဆိုင်ရာ နှစ်ခုနှစ်ဆယ်ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသည်။ အကြောင်းမှာ ထိုသင့်ကတေဆိုင်ရာ နှစ်ခုနှစ်ဆယ်သည် ဘုရင်တစ်ပါး၏ နေ့ရက်များကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီး ဘုရင်သည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အခန်းငယ် လေးဆယ်နှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကြီး ၁၃ ၏ အကြောင်းအရာလမ်းကြောင်းအပေါ် အခြေခံ၍၊ ဟရောယ အခန်းကြီး ၂၃ ၏ သင့်ကတေဆိုင်ရာ နှစ်ခုနှစ်ဆယ်တိုင် အုပ်စိုးသော သမ္မတကျမ်းစာ ပရောဖက်ပျံ့ချက်၏ နိုင်ငံတော်မှာ ခွန်အားရှိသော ဦးချိန်ချောင်းကို ပိုင်ဆိုင်သော မြေကြီးသားရဲဖြစ်သည်။ ထိုမြေကြီးသားရဲသည် Republicanism နှင့် Protestantism ကို ကိုယ်စားပြုသော ခွန်အားရှိသည့် ဦးချိန်ချောင်းဖြင့် စတင်သော်လည်း၊ အခန်းငယ် လေးဆယ်၏ သမိုင်းသည် အခန်းငယ် လေးဆယ်တစ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့ နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ၊ ၎င်း၏ ပရောဖက်ပျံ့ချက်ဆိုင်ရာ ခွန်အားနှစ်ရပ်ကို “သင်္ဘောများ” (စီးပွားရေးအာဏာ) နှင့် “ရထားများနှင့် မြင်းစီးသူများ” (စစ်အင်အား) ဟူ၍ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။

ဟရောယ အခန်း ၂၃ ၌ ဖော်ပြထားသော ပုံဆောင်သဘာဝဖြင့် ရတွေက်သည့် ခုနှစ်ဆယ်နှစ်ကာလအတွင်း၊ အခန်းငယ် ၄၀ ၌ မြောက်အရပ်ဘုရင်ဟု ဖော်ပြထားသော တိုင်ရုမို၏ ပြည့်တန်ဆာသည် မလှလှတတေးခြင်းခံရသည်။ သို့သော် ထိုပုံဆောင်သဘာဝဖြင့် ရတွေက်သည့်

ခုနစ်ဆယ်နှစ်ကာလ၏ အဆုံးတွင်၊ သူမသည် တဖန် မကြွေးပူပေါ်ရရှိ ဘုရင်များနှင့် မထေန်ပုလိမ့်မည်။ ထိုအရာသည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ ပိုလစ်သွားခြင်းမတိုင်မီ သမိုင်းတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သမိုင်းပညာရှင်အားလုံးက သမုမတ ရဂေန်သည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံကို ပိုလစ်စရေန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကျမ်းစာပရောဖက်ပျောက်၍ ဖော်ပြထားသော အနှုတ်ခရစ်နှင့် လျှောက်မဟာမိတ်ဖွဲ့ခဲ့ကြောင်း အတည်ပြုပြောပြကြောင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်သို့ ဦးတည်သည့် ကာလအတွင်း ရဂေန်သည် အပစ်သား၏ လူနှင့် လျှောက်၍ တရားမဝင်သော ဆက်ဆံရေးတစ်ရပ်ကို စတင်နှင့်ပီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မလေးရှားခြားခံခဲ့ရသော ပညာတန်ဆာသည် စတင်သီဆိုနေသော သီချင်း၏ သံစဉ်ကို နမေ့အနုစော၏ တီးမှတ်သမားများက လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ကြသည်။ ထိုသမိုင်းကာလအတွင်း ယဇာဟန် ပေါလူ ဒုတိယ၏ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ အမှတ်တံဆိပ်ဆောင်ခြင်းသည် "လောကတစ်ခုလုံး" ကို "သားရဲနောက်သို့ အံ့ဩလျက်လိုက်စေ" ခဲ့သော "သီချင်းနှင့် ကခြင်း" ၏ အစပျံ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အခန်းငယ် လေးဆယ်သည်လည်း ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ စာရဒီအဖွဲ့ စတင်ခဲ့သော လာအိုဒီကယေ အက်ဒဗင်တစ်ဝါဒ၏ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုနောက် စာရဒီအဖွဲ့ရိုသူများသည် တံဆိပ်ဖြေဖွင့်ထားသော အလင်းကို လက်ခံကြပြီး၊ ထိုနောက် ဖိလဒလေဖိ လှုပ်ရှားမှုသည် စာရဒီထဲမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဖိလဒလေဖိ လှုပ်ရှားမှုသည် ၁၈၅၆ ခုနှစ်၏ အလင်းကို ငြိမ်းပယ်သည့်အခါ၊ ထိုသူတို့သည် ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် လှုပ်ရှားမှုတစ်ရပ်မှ လာအိုဒီကယေ အသင်းတော်သို့ ကူးပြောင်းသွားကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအသင်းတော်သည် မကဗြိမီ ရောက်လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ ဥပဒေဖြစ်သော အခန်းငယ် လေးဆယ်တစ်တွင် သခင်ဘုရား၏ နှုတ်မှ အန်ထုတ်ခြင်းကို ခံရရန် ကံကမ္ဘာသတ်မှတ်ထားသော အသင်းတော်ဖြစ်သည်။ အခန်းငယ် လေးဆယ်သည် အမရေကန်ပညာထောင်စု၏ သမိုင်းကိုသာမက၊ လာအိုဒီကယေ အက်ဒဗင်တစ်ဝါဒ၏ သမိုင်းကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသည်။

လောဒီကိယ အက်ဒဗင်တစ်ဝါဒသည် မိမိ၏ အခြေပျောက်နှင့် ခွန်အားအဖွဲ့ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်တော်၏ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော အလင်းကို ရရှိခဲ့ပြီး၊ အမရေကန်ပညာထောင်စု အစိုးရသည်လည်း မိမိ၏ အခြေပျောက်နှင့် ခွန်အားအဖွဲ့ အမရေကန်ပညာထောင်စု ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ၏ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော အလင်းကို ရရှိခဲ့သည်။ နှစ်ဖက်လုံးသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် ပရောဖက်ပျောက်အရ ဦးချိများအဖွဲ့ စတင်ပေါ်ထွက်လာကြပြီး၊ သင်္ကြာတော်ဆိုင်ရာ နှစ်ခုနစ်ဆယ်၏ အဆုံးသတ်တွင် ဖောက်ပြန်သွားသော ရီပတ်ဘလစ်ကန် ဦးချိနှင့် ဖောက်ပြန်သွားသော ပရိုတက်စတန် ဦးချိတို့သည် ဦးချိတစ်ချောင်းတည်းအဖွဲ့ ပေါင်းစည်းလာ၍ နဂါးကဲ့သို့ ပြောဆိုကြမိမည်။

အခန်းငယ် လေးဆယ်ရှိ ဦးချိနှစ်ချောင်းသည် အစိုးရနှင့် ရွေးကောက်ခံအသင်းတော်ကို ဆိုလိုပြီး၊ ၎င်းတို့သည် တစ်ပြိုင်နက်တည်း လည်ပတ်သည့် ပရောဖက်ပျောက် လမ်းကြောင်းနှစ်ကြောင်းကို ကိုယ်စားပြုကြသည်။ အကြောင်းမူကား ၎င်းတို့ကို တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်တည်းအပေါ်ရှိ ဦးချိနှစ်ချောင်းအဖွဲ့ ဖော်ပြထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တိရစ္ဆာန်သည် မည်သည့်နေရာသို့ သွားသော်လည်း ဦးချိနှစ်ချောင်းလည်း အတူသွားကြပြီး၊ ထိုသို့ သွားကြသည်မှာ တူညီသော ပရောဖက်ပျောက်သမိုင်းအတွင်း၌ ဖြစ်သည်။ ပရိုတက်စတန်ဝါဒ၏ ဦးချိသည် လောဒီကိနှင့် ဖိလဒလေဖိတို့ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော နှစ်ထပ်သော ပရောဖက်ပျောက် သဘာဝတရားတစ်ရပ် ရှိသည်။ ရီပတ်ဘလစ်ကန်ဝါဒ၏ ဦးချိလည်း ရီပတ်ဘလစ်ကန်နှင့် ဒီမိုကရက်တစ် နိုင်ငံရေးပါတီတို့ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော နှစ်ထပ်သော ပရောဖက်ပျောက် သဘာဝတရားတစ်ရပ် ရှိသည်။ ဦးချိတစ်ချောင်းစီ၏ ထိုနှစ်ထပ်သော သဘာဝတရားအနက် ဒုတိယဖြစ်သောအရာသည် ဒီယလေ အခန်းကိပြီးစ အရ နောက်ဆုံး ပေါ်ထွက်လာပြီးပိုမိုမြင့်တက်လာသည်။

ထိုနောက် အကျွန်ုပ်သည် မျက်စိကိုမမြှောက်၍ ကြည့်သောအခါ၊ ကြည့်ရှုလော့၊ မဖြစ်ရေ့၌
ချိနှစ်ချောင်းရှိသော သိုးထီးတစ်ကောင် ရပ်လျက်ရှိ၏။ ထိုချိနှစ်ချောင်းစလုံးသည် မငြိမ့်ကကြား။
သို့ရာတွင် တစ်ချောင်းသည် အခြားတစ်ချောင်းထက် ပို၍မငြိမ့်၏။ ထိုပိုမငြိမ့်သောချိသည် နောက်မှ
ပေါ်လာ၏။ Daniel 8:3.

ချိတစ်ချောင်းစီ၏ နှစ်မျိုးသဘာဝလက္ခဏာကို ခရစ်တော်၏လှိုင်း၌ စဒုဒကဲတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့အားဖွင့်
ပုံဖော်ပြထားပြီး ယင်းသည် ရိပ်တိဘလီကန်ချိ၌ လစ်ဘရယ်ဝါဒ (ကျွန်ုပ်မြှောက် ထောက်ခံခြင်း၊
ဒီမိုကရေစီ၊ woke-ism နှင့် ဂလိုဘယ်လစ်ဇင်) နှင့် ကွန်ဆာဗေးတစ်ဝါဒ (ကျွန်ုပ်မြှောက် ဆန့်ကျင်ခြင်း၊
ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံ ရိပ်တိဘလစ်၊ အစဉ်အလာဝါဒီများ၊ MAGA) တို့နှင့် ကိုက်ညီသည်။
ပရိုတက်စတင့်ချိ၏ နှစ်မျိုးသဘာဝလက္ခဏာသည် ဖိလဒလေဖီနှင့် လအိုဒီကီတို့နှင့် ကိုက်ညီသည်။
ချိနှစ်ချောင်း၏ နှစ်မျိုးသဘာဝအဖွဲ့ ခွဲခြားမှုအကွဲတွင် အပြည့်အဝတူညီသော အပိုင်ဆိုင်မှုမရှိပေ။
အကွဲခြားမှု တိုးတက်ရေးလစ်ဘရယ်ဝါဒဖွဲ့စည်းမှု၊ ကွန်ဆာဗေးတစ် MAGA-ဝါဒဖွဲ့စည်းမှု၊
တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေ၏ အရေးကိစ္စ၌ မှန်ကန်သောဘက်မှ မထွက်ပေါ်လာကပြောကဲ့သို့၊ ဖာရိရှဲတို့နှင့်
စဒုဒကဲတို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ အတူတကွ ပေါင်းစည်းလာခဲ့ကပြောကပြော ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင်
လက်ဝါးကပ်တိုင်အားဖွင့် ပုံဆောင်ထားခဲ့သော မကပြောလာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေ၌၊ လအိုဒီကီသည်
သခင်၏နှုတ်မှ အန်ထုတ်ခြင်းခံရပြီး ထိုအခါ ဖိလဒလေဖီချိသည် အလံသင်္ကတအဖွဲ့
မြှောက်တင်ခြင်းခံရသည်။ သို့တိုင် ချိနှစ်ချောင်းလုံး၏ နှစ်မျိုးသဘာဝဘာဝကို ဖာရိရှဲတို့နှင့်
စဒုဒကဲတို့အကွဲရှိ သာသနာရေးအငြင်းပွားမှုအားဖွင့် ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားပြီး ခရစ်တော်၏သမိုင်း၌
တပါးအမျိုးသားများထံသို့ စလွတ်ခံတမန် (ပေါလု) သည် ယခင်က ဖာရိရှဲတို့တွင် ဖာရိရှဲတစ်ဦး
ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။

နောက်မိုး၏ နည်းစနစ်သည် တစ်ကခြားပေါ်တစ်ကခြား ဖြစ်သောကခြား၊ ယင်းကို
အသုံးချသောအခါ အခန်းငယ်လေးဆယ်၌ ကြီးမားသော အလင်းကို ပေါ်ထွန်းစေသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း
အခန်းကြီး ၂၃ မှ ၁၈ ထိ အားလုံးသည် အခန်းငယ်လေးဆယ်နှင့် ကိုက်ညီညှိနှိုင်းလျက်ရှိသည်။ ဣရာယ
အခန်းကြီး ၂၃ ၌ တူရုမြို့၏ ပြည့်တန်ဆာမ၏ သက်သေခံချက်သည်လည်း ထိုအခန်းငယ်နှင့်
ကိုက်ညီသည်။ သဘောသည်မှာ အခန်းငယ်လေးဆယ်၏ အပေါ်၌ ထပ်တင်ရမည့် အခြားကျမ်းပိုဒ်များစွာ
ရှိသေးသော်လည်း၊ အခန်းငယ်လေးဆယ်ကို တစ်ကခြားပေါ်တစ်ကခြား အဖွဲ့ အသုံးချရာတွင်
အရေးအပါဆုံးသောအရာမှာ အခန်းငယ်လေးဆယ်ကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်သည်။

အခန်းငယ် လေးဆယ်တွင် ၁၇၉၈ ခုနှစ်ရှိ အဆုံးကာလနှင့် ၁၉၈၉ ခုနှစ်ရှိ အဆုံးကာလတို့ကို နှစ်ခုလုံး
ဖော်ပြထားသည်။ ဤအချက်သည် ဗျာဒိတ်ပရောဖက်ပျံချက်ကို လေ့လာသူအား ၁၇၉၈ ခုနှစ်ရှိ
အဆုံးကာလကို ၁၉၈၉ ခုနှစ်ရှိ အဆုံးကာလ၏ အပေါ်၌ ထပ်တင်၍ ကြည့်ရှုရန် ညွှန်ပြသည်။ ထိုသို့
ပုံပြုသောအခါ အခန်းငယ် လေးဆယ်၏ သမိုင်းသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ စတင်ပြီးမကပြော
ရောက်ရှိလာမည့် အခန်းငယ် လေးဆယ်တစ်ခုကို တနင်္ဂနွေဥပဒေအထိ ဆက်လက်သွားသော
လမ်းကခြားနှစ်ကခြားကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ စတင်သော လမ်းကခြားသည်
ဘုရားသခင်၏ နောက်ဆုံးနုရေရက် လူမျိုး၏ အတွင်းပိုင်းသတင်းစကားကို ဖော်ပြပြီး ၁၉၈၉ ခုနှစ်၌
စတင်သော လမ်းကခြားသည် တူညီသော သမိုင်းကာလအတွင်း ဘုရားသခင်၏ နောက်ဆုံးနုရေရက်
လူမျိုး၏ အပြင်ပိုင်းသတင်းစကားကို ဖော်ပြသည်။ ထိုကခြား အခန်းငယ် လေးဆယ်သည်
ဗျာဒိတ်ကျမ်းရှိ အသင်းတော်ခန့်ခမ်းနှင့် တံဆိပ်ခန့်ခမ်းတို့၏ တူညီသော အတွင်းပိုင်းနှင့် အပြင်ပိုင်း
ပရောဖက်ဆိုင်ရာ ဆက်နွယ်မှုဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော သင်္ကတသဘာဝကို မိမိအတွင်း၌
ပါဝင်လျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင် ဤပရောဖက်ဆိုင်ရာ ဖြစ်စဉ်ကို စကားလုံး ငါးဆယ့်တစ်လုံးဖြင့်
ဖွဲ့စည်းထားသော အခန်းငယ်တစ်ခုတည်းအတွင်း၌ပင် ကိုယ်စားပြုထားသည်။

မီဇီလာလိုက်များသည် အသင်းတော်ခန့်ခံပေးခြင်းနှင့် တံဆိပ်ခန့်ခံခု၏ အတွင်း-အပင်ြ သတင်းစကားကို အသိအမှတ်ပြုခြင်းကဲ့သို့၊ တံပိုးခန့်ခံလုံးသည်လည်း အသင်းတော်ခန့်ခံပေးခြင်းနှင့် တံဆိပ်ခန့်ခံခုတို့ဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသော သမိုင်း၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သော အမှန်တရား၏ တတိယလိုင်းတစ်ခုကို ကိုယ်စားပြုကြောင်းကိုလည်း သူတို့သည် အသိအမှတ်ပြုကြပါသည်။ မါလ်လာ ပြောသကဲ့သို့ တံပိုးများသည် ရောမအပေါ်သို့ ရောက်ရှိစေခဲ့သော “ထူးခြားသည့် တရားစီရင်ခံခြင်းများ” ဖြစ်ကြပါသည်။ မီဇီလာလိုက်များသည် တံပိုးခန့်ခံလုံးဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသော ဘုရားသခင်၏ တရားစီရင်ခံခြင်းများသည် အသင်းတော်ခန့်ခံပေးခြင်း၏ သမိုင်းနှင့် တံဆိပ်ခန့်ခံခု၏ ပြိုင်ဘက်သော သမိုင်းတို့နှင့် ဆက်နွယ်နေကြောင်းကို နားလည်ခဲ့ကြပါသည်။

လေးဆယ်မကြောက်အချက်တွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်၏ သမိုင်းလည်း ပါဝင်ပါပြီ။ ထိုကမ္ဘာနှင့် လေးဆယ်မကြောက်အချက်၌ ခန့်ခံလုံးသော တံပိုးများ၏ ပရောဖက်ပြုခြင်းလည်း ကိုက်ညီစွာ တန်းစီထားသည်။ ပထမကောင်းကင်တမန်သည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်တွင် တရားစီရင်ခံခြင်း ဖွင့်လှစ်မည်ကို ကြေညာရန်အလိုမှာ ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုတရားစီရင်ခံခြင်းကို စုံစမ်းစစ်ဆေးသော တရားစီရင်ခံခြင်းနှင့် အမှန်ဆင်သော တရားစီရင်ခံခြင်းဟူ၍ ခွဲခြားရသည်။ လေးဆယ်မကြောက်အချက်၏ သမိုင်းသည် စုံစမ်းစစ်ဆေးသော တရားစီရင်ခံခြင်း၏ သမိုင်းဖြစ်ပါပြီ။ လေးဆယ်တစ်မကြောက်အချက်မှစ၍ မိကူခလေ ထတော်မူ၍ နောက်ဆုံးဘေးဒဏ်ခန့်ခံပေး သွန်းလောင်းခြင်းခံရသည်တိုင်အောင်၏ သမိုင်းမှာ အမှန်ဆင်သော တရားစီရင်ခံခြင်း၏ သမိုင်းဖြစ်ပါသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ တရားစီရင်ခံခြင်းသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက နဂါးကဲ့သို့ ပြောဆိုသောအခါ စတင်သည်။

“သိုးငယ်ကဲ့သို့သော ချိုများနှင့် နဂါး၏အသံရှိခံခြင်းဟူသော ဤသင့်ကတေသည်၊ ဤသို့ကိုယ်စားပြုထားသော လူမျိုး၏ ကြေညာထားသောအယူများနှင့် အမှန်တကယ်ကျင့်သုံးမှုတို့အကွဲပြား ထင်ရှားပြတ်သားသော ဆန့်ကျင်မှုတစ်ရပ်ကို ညွှန်ပြသည်။ လူမျိုးတစ်မျိုး၏ ‘ပြောဆိုခံခြင်း’ ဟူသည်မှာ ၎င်း၏ ဥပဒေပြုအာဏာပိုင်များနှင့် တရားစီရင်ခံရေးအာဏာပိုင်များ၏ ဆောင်ရွက်ချက်ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုသို့သော ဆောင်ရွက်ချက်အားဖြင့်၊ ၎င်းသည် မိမိ၏ မူဝါဒအခြေခံအဖြစ် တင်ပြထားသော လွတ်လပ်၍ ငါမြီးချမ်းသော အခြေခံသဘာဝတရားများကို ကိုယ်တိုင်ငြင်းပယ်သော အရာဖြစ်လာမည်။ ၎င်းသည် ‘နဂါးကဲ့သို့’ ပြောဆိုမည်ဖြစ်၍ ‘ပထမသားရဲ၏ အာဏာအလုံးစုံကို’ ကျင့်သုံးမည်ဟူသော ကြိုတင်ဟောပြောချက်သည်၊ နဂါးနှင့် ကျားသစ်ကဲ့သို့သော သားရဲတို့ဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသော လူမျိုးများက ပြောခဲ့သော သည်းမခံစိတ်နှင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု၏ ဝိညာဉ်သဘာဝ ဖွံ့ဖြိုးလာမည့်အကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ ကြိုတင်ဟောထားသည်။ ထိုပြင်၊ ချိနှစ်ချောင်းရှိသော သားရဲသည် ‘မကြီးနှင့် ၎င်းပေါ်တွင် နထိုင်သူတို့ကို ပထမသားရဲအား ကိုးကွယ်စေသည်’ ဟူသော ထုတ်ပြန်ချက်က၊ ဤလူမျိုး၏ အာဏာသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအုပ်ချုပ်ရေးကို ဂုဏ်ပြုအပ်နှံခြင်းဖြစ်မည့် ဘာသာရေးလိုက်နာဆောင်ရွက်မှုတစ်မျိုးကို အတင်းအကျပ် လိုက်နာစေရန် ကျင့်သုံးမည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြသည်။” The Great Controversy, 443.

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက “စကားပြော၍” မကပြီမီ ရောက်ရှိလာမည့် တနှင့်ဂနွေပဒေကို အာဏာတည်စေသည့်အခါ၊ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကြီး ၁၈ ၏ “ဒုတိယအသံ” သည် လူသား၊ လူမိန်းမတို့ကို ဗာဗုလုန်ထဲမှ ထွက်လာကရိန် ခေါ်ဆိုခံခြင်းအားဖြင့် “စကားပြော” လိမ့်မည်။

ကောင်းကင်မှ အခြားသော အသံတစ်သံကို ငါကြားရ၍၊ “ငါ၏လူတို့၊ သင်တို့သည် သူမ၏အပြစ်များ၌ ပါဝင်သူများ မဖြစ်ကရိန်လည်းကောင်း၊ သူမ၏ဘေးဒဏ်များကို မခံယူရကရိန်လည်းကောင်း၊ သူမထဲမှ ထွက်လာကရိန်။ အကြောင်းမူကား၊ သူမ၏အပြစ်များသည် ကောင်းကင်တိုင်အောင် ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည်

သူမ၏ဒုစရိုက်အမှုများကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ သူမက သင်တို့အား ပုဂ္ဂိုလ်သက်သေ သူမအား ပြန်၍ ပေးကပြော့။ သူမ၏အမှုတို့အတိုင်း နှစ်ဆ၍ သူမအား ပေးကပြော့။ သူမ ဖြည့်ထားသော ခွက်၌ သူမအတွက် နှစ်ဆဖြည့်ကပြော့” ဟု ဆို၏။ ဗျာဒိတ် ၁၈:၄-၆။

အခန်းငယ် လေးဆယ့်တစ်တွင်၊ အမရေကန်ပြည်ထောင်စုသည် ပြောဆိုသောအခါ၊ ခေတ်သစ် ဗာဗုလုန်၏ သုံးမျိုးဆိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း၌ ရှိနေသေးသူများကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ ၁၈ ၏ “ဒုတိယအသံ” ပြောဆိုသည့်အချိန်တွင် ခေါ်ထုတ်ခံရကပြော့။ ထိုသို့ ခေါ်ထုတ်ခံရသူများကို အခန်းငယ် လေးဆယ့်တစ်တွင် “ဒေါ့၊ မောဘာနှင့် အမုန်သားတို့အနက် အကျိုးအကဲတို့” ဟူ၍ ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသည်။ ထိုအခန်းငယ်တွင်၊ ခေတ်သစ် ဗာဗုလုန်၏ သုံးမျိုးသင့်ကတေဖဋ္ဌ ကိုယ်စားပြုထားသူတို့သည် မြောက်ဘက်မင်း၏ လက်မှ (ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်မှ) လွတ်မြောက်ကပြော့။ ဟီဘရူးစကားလုံး “escape” သည် ချွတ်လဲနိုင်မှုကပြော့ လွတ်မြောက်ခြင်းကို ဆိုလိုပါပြီ ၎င်း၏ မူလပါဝင်သည့် အဓိပ္ပာယ်မှာ လွတ်မြောက်သွားသူတို့ကို လွတ်မြောက်ခြင်းမတိုင်မီ အချုပ်အနှောင်အဖွဲ့ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သော အရာတစ်ခုမှ လွတ်မြောက်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းသည်။

ထိုသူသည် ဘုန်းအသရေရှိသောပြည်သို့လည်း ဝင်ရောက်မည်ဖြစ်၍၊ များစွာသော နိုင်ငံတို့ သည် လံကျူကဆီးခြင်းခံရမည်။ သို့ရာတွင် ဤသူတို့ကား သူ၏လက်မှ လွတ်မြောက်ကပြော့မည်၊ အဘယ်သူတို့နည်းဟူမူကား ဒေါ့၊ မောဘာ၊ အမုန်အမျိုးသားတို့တွင် အရေးအကျိုးဆုံးသူတို့ ဖြစ်ကပြော့။ ထိုသူသည် နိုင်ငံများအပေါ်သို့လည်း မိမိလက်ကို ဆန်တန်းမည်ဖြစ်ပါပြီ၊ အဂုတုတုပြည်သည်လည်း မလွတ်နိုင်။ ဒံယလေ ၁၁:၄၁၊ ၄၂။

အခန်းငယ် လေးဆယ့်နှစ်တွင် ပါပစီအုပ်စိုးမှ (မြောက်ဘက်၏ ဘုရင်) သည် မိမိ၏ ပထဝီဝင်ဆိုင်ရာ အတားအဆီး တတိယမြောက်ကို အောင်မြင်သိမ်းပိုက်သည်။ ထိုအချိန်၌ ၎င်းသည် အီဂျစ်ကို သိမ်းယူသည်။ အီဂျစ်သည် ကုလသမဂ္ဂ၏ သင့်ကတေဖဋ္ဌဖြစ်ပါပြီ၊ ဟရေဓဒါ၏ မွေးနေ့ပွဲ၌ ဟရေဓဒါသည် ဟရေဓဒါအာ၏ သမီး ဆာလိုမေ (အမရေကန်ပြည်ထောင်စု) ၏ လှည့်ဖွဲးသော ကခုန်မှုအောက်၌ အလံကျသကဲ့သို့ အရိပ်ပြားခြင်းဖြစ်သည်။ ဟရေဓဒါအာသည် ပါပစီအုပ်စိုးမှကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဤအရာက ကုလသမဂ္ဂ (“ဗျာဒိတ်ကျမ်း” အခန်းကဏ္ဍ ၁၇ ၏ “ဘုရင်ဆယ်ပါး”) သည် မိမိတို့၏ နိုင်ငံတော်ကို သားရဲအား တစ်နာရီကပြော့ ပေးအပ်ရန် သဘောတူကပြော့ အချိန်ကို ဖော်ထုတ်ပြသည်။ ထို “တစ်နာရီ” သည် “ဗျာဒိတ်ကျမ်း” အခန်းကဏ္ဍ ၁၁ ၏ “မြေငြေလျင်ကဏ္ဍ” ဖြစ်ပါသည့် နာရီဖြစ်ပါပြီ၊ ဗာဗုလုန်၏ ပြည့်တန်ဆာမကို တရားစီရင်သည့် “နာရီ” လည်း ဖြစ်သည်။ အခန်းငယ် လေးဆယ့်နှစ်တွင် အီဂျစ် (ကုလသမဂ္ဂ) သည် “လွတ်မြောက်ရမည် မဟုတ်။”

အခန်းငယ် လေးဆယ့်နှစ်တွင် “လွတ်မြောက်သည်” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော ဟဗျေဋ္ဌကားလုံးသည် အခန်းငယ် လေးဆယ့်တစ်တွင် ပါရှိသော ဟဗျေဋ္ဌကားလုံးနှင့် မတူညီပါ။ အခန်းငယ် လေးဆယ့်နှစ်၌ “လွတ်မြောက်သည်” ဟူသော စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “ကယ်တင်ခြင်းကို မတွေရေခြင်း” ဖြစ်သည်။ သို့သော် အခန်းငယ် လေးဆယ့်တစ်မှာ မကပြော့ ရောက်ရှိလာမည့် တနင်္ဂနွေပေဒေ မတိုင်မီက ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်နှင့် လက်ချင်းချိတ်၍ ရပ်တည်နေခဲ့ကပြော့များသည် ချွတ်လဲသကဲ့သို့ လွတ်မြောက်ကပြော့ကို ဖော်ညွှန်းနေသည်။ တနင်္ဂနွေပေဒေ အကျပ်အတည်း၏ အချိန်နာရီ မတိုင်မီက ခေတ်သစ် ဗာဗုလုန်၏ မိတ်သဟာယအတွင်းရှိသူများသည် တနင်္ဂနွေသည် ဘုရားသခင်၏ ဝတ်ပြုရာနေထိုင်သည်ဟူသော စာတန်၏ အယူအဆကို လက်ခံနေခဲ့ကပြော့။ သားရဲ၏ အမှတ်တံဆိပ်ကို အတင်းအကျပ် ပြဋ္ဌာန်းသောအခါ လူတစ်ဦးသည် မည်သို့သော အကခြင်းကပြော့မဆို ၎င်းကို လက်ခံနိုင်သကဲ့သို့၊ ၎င်းသည် အမှန်တကယ် ထိုသို့ဖြစ်သည်ဟုလည်း ယုံကပြော့နိုင်သည်။ ၎င်းကို ယုံကပြော့ခြင်းသည် အမှတ်တံဆိပ်ကို နဖူး၌ လက်ခံရခြင်းဖြစ်ပါပြီ ၎င်းကို ရိုးရိုးသာ လက်ခံခြင်းသည် သင်၏ လက်၌ အမှတ်တံဆိပ်ကို လက်ခံရခြင်း ဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ပဒေပဋိဋ္ဌာန်းချိန်၌ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးစုနစ်၏ လက်မှ လွတ်မြောက်သောသူတို့သည်၊ အမရေကန်ပညာထောင်စုနှင့် ကုလသမဂ္ဂတို့က ရောမမြို့၏ ပညာတန်ဆာမနှင့်၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအာဏာနှင့်၊ မြောက်ဘက်ရှင်ဘုရင်နှင့် လက်တွဲနေကျသည့် အချိန်အတိအကျ၌ပင်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝတ်ပြုရာနေ့သည် နမင်း၏နဖူးဖြည့်သည်ဟူသော စာတန်၏ အယူအဆကို ပယ်ချကပြည်။

“အမရေကန်ပညာထောင်စုရှိ ပရိတ်စတင်များသည် ဝိညာဉ်ရေးဝါဒ၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရန်အလို့ငှာ ကွာဟနက်ရှိုင်းသော ချောက်ကမ်းပါးကို ကျွန်ုပ်တို့၏ မိမိတို့၏လက်များကို အရင်ဦးစွာ ဆန့်ထုတ်ကပြပါမည်။ သူတို့သည် ရောမအာဏာ၏ လက်ကို ကိုင်ဆောင်ရန် အနက်ရှိုင်းသော အလျင်ပြုကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ကပြပါမည်။ ဤသုံးမျိုးပေါင်းစည်းမှု၏ ဩဇာအောက်တွင် ဤနိုင်ငံသည် စိတ်ကပြည့်မှု၏ အခွင့်အရေးများကို ခြေဖျက်ရာ၌ ရောမ၏ ခြေလှမ်းများကို လိုက်နာလိမ့်မည်။” The Great Controversy, 588.

ဒီယလေ အခန်းကြီး ၁၁ ၏ နောက်ဆုံး ခြောက်ပိုဒ်၏ ဖွဲ့စည်းပုံကို အခန်းကြီး ၄၀ ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရာတွင် ဆက်လက်လေ့လာသွားစဉ် အချိန်ယူ၍ ရှင်းလင်းစွာ တင်ပြထားရန်မှာ အရေးကြီးပါသည်။ ခေတ်သစ် ရောမဖြစ်သော မြောက်ဘက်၏ မင်းကြီးသည် ကမ္ဘာမကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်၌ တည်ထောင်ခံရရန် ပထဝီဆိုင်ရာ အတားအဆီး သုံးခုကို အောင်မြင်ကျော်လွှားသိမ်းပိုက်သည်။ ပုဂံ ရောမသည်လည်း ပထဝီဆိုင်ရာ အတားအဆီး သုံးခုကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သကဲ့သို့ ပေါ်မင်းဆက် ရောမလည်း ထိုသို့ပင် ပြုခဲ့သည်။ ထိုအတူ ခေတ်သစ် ရောမသည် အခန်းကြီး ၄၀ တွင် တောင်ဘက်၏ မင်းကြီး (ယခင် ဆိုဗီယက် ပညာထောင်စု) ကို သိမ်းပိုက်ပြီး ထိုနောက် အခန်းကြီး ၄၁ တွင် ဘုန်းတော်ကြီးသော ပညာ (အမရေကန် ပညာထောင်စု) ကို သိမ်းပိုက်ကာ၊ ထိုနောက် အခန်းကြီး ၄၂ နှင့် ၄၃ တို့တွင် အီဂျစ် (ကုလသမဂ္ဂ) ကို သိမ်းပိုက်သည်။

သို့သော် Sister White ၏ ယခင်ကိုးကားချက်က ဖော်ပြသကဲ့သို့၊ အမရေကန်ပညာထောင်စုသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအာဏာစနစ်နှင့် ကုလသမဂ္ဂတို့နှင့် တစ်ချိန်တည်းတွင် လက်တွဲချိတ်ဆက်သည်။ နဂါး၊ သားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့၏ သုံးဖက်ဆိုင်ရာ ပေါင်းစည်းမှုသည် မကပြီမီလာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပဒေပဋိဋ္ဌာန်း ပြီးမြောက်လာသည်။ သို့သော် ဒီယလေ အခန်းကြီး ၁၁၊ အခန်းငယ် ၄၁ မှ ၄၃ အထိက ထိုတစ်ချိန်တည်းဖြစ်ပေါ်သော အောင်နိုင်ခြင်းကို အစဉ်လိုက် ဖော်ထုတ်ထားသည်။ ပုံဖော်ပြထားသော အစဉ်အလိုက်မှသည် ဖြစ်ရပ်များ စီးဆင်းသွားပုံကို ကိုယ်စားပြုခြင်းဖြစ်သော်လည်း၊ ထိုအရာအားလုံးသည် မကပြီမီလာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပဒေပဋိဋ္ဌာန်း ပြီးမြောက်လာကပြည်။

ထိုအချိန်၌ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၈ ၏ “ဒုတိယအသံ” သည် အမရေကန်ပညာထောင်စုက “ပြောသော” နှောင့်ပင် “ပြော” လျက်ရှိသည်။ စာတန်က ပြောသော နှောင့်နှင့် အချိန်၌ ဘုရားသခင်လည်း ပြောတော်မူ၏။ အခန်းငယ် ၄၄ တွင် အရှေ့ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်မှ သတင်းများသည် မြောက်ဘက်ရှင်ဘုရင်ကို စိတ်ပူပန်စေပြီးနောက်ဆုံး ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ သွေးချောင်းစီး သတ်ဖြတ်မှုကို စတင်စေသည်။ အခန်းငယ် ၄၄ သည် အခန်းငယ် ၄၂ နှင့် ၄၃ တို့ကဲ့သို့ပင် အခန်းငယ် ၄၁ တွင် စတင်သည်။ ထိုအချိန်၌ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၈ ၏ တန်ခိုးကြီးသော ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ၏ အခြေသို့စုကို ဗာဗုလုန်ထံမှ ထွက်လာရန် ခေါ်တော်မူခြင်းကို စတင်တော်မူသည်။

သူတင်ပြသော သတင်းစကားသည် တတိယဒုက္ခ၏ အစုစလမ်းကို ကိုယ်တော်၏ တရားစီရင်ခြင်းဆိုင်ရာ ကိရိယာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဗာဗုလုန်ပညာ၏ ပညာတန်ဆာမိန်းမအပေါ် ချမှတ်သော ဒဏ်ခတ်ခြင်းအဖြစ်လည်းကောင်း သတ်မှတ်ဖော်ပြသော သတင်းစကားဖြစ်သည်။ အစုစလမ်းကို “အရှေ့ဘက်မှ သတင်းများ” ဟူ၍ ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားပြီး ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ် (မြောက်ဘက်မင်း၏ အတုအယောင်) ကို “မြောက်ဘက်မှ သတင်းများ” ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ဒီယလေ

၁၁:၄၀ သည် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးတရားစီရင်ခွင့်ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြပြီး အခန်းငယ် ၄၁ မှ ၄၅ ထိသည် အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်သော တရားစီရင်ခွင့်ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြသည်။

ဒန့်နီယလေ အခန်း ၁၁ ၏ အခန်းငယ် ၄၀ ကို ဆက်လက်သုံးသပ်ခွင့်ကို နောက်ဆောင်းပါးတွင် ဆက်၍ ပျဉ်းပင်မည်။

“တစ်ကိမြို့ နယူးယောက်မြို့တွင်ရှိနေစဉ် ညအချိန်တွင် ကောင်းကင်သို့ မျက်နှာမူ၍ အထပ်ပေါ်အထပ် တက်လျက် တည်ဆောက်နေသော အဆောက်အအုံများကို မြင်ကြည့်ရန် ကျွန်ုပ်အား ခေါ်ယူခွင့်ခံရသည်။ ထိုအဆောက်အအုံများသည် မီးမလောင်နိုင်သော အဆောက်အအုံများဖြစ်သည်ဟု အာမခံထားကပြီ။ ၎င်းတို့ကို မိမိတို့၏ပိုင်ရှင်များနှင့် တည်ဆောက်သူများ၏ ဂုဏ်အသရေကို ထင်ရှားစေရန် ဆောက်လုပ်ထားကပြသည်။ ထိုအဆောက်အအုံများသည် ပိုမိုမြင့်၍ ပိုမိုမြင့်လာသကဲ့သို့၊ ၎င်းတို့အတွင်း၌ အလွန်တန်ဖိုးကြီးသော ပစ္စည်းများကို အသုံးပြုထားကပြသည်။ ထိုအဆောက်အအုံများ၏ ပိုင်ရှင်များသည် ‘ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ကျွန်ုပ်တို့ အကောင်းဆုံး မည်သို့ ထင်ရှားစေနိုင်မည်နည်း’ ဟု မိမိတို့ကိုယ်ကို မေးမမြန်းနေကပြသည်မဟုတ်။ သခင်ဘုရားသည် ၎င်းတို့၏ အတွေးထဲ၌ မရှိခဲ့ပါ။”

“ငါသည် စဉ်းစားမိ၏— ‘ဤသို့ မိမိတို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းကို ရင်းနှီးသုံးစွဲနေကပြသောသူတို့သည် မိမိတို့၏ လုပ်ဆောင်ပုံကို ဘုရားသခင် မငြိတော်မူသကဲ့သို့ မငြိနိုင်ကပြသော ကောင်းလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ခမ်းနားထည်ဝါသော အဆောက်အအုံများကို အစုအဝေးဖြင့် တည်ဆောက်နေကပြသည်လည်း၊ စကပြဋ္ဌာ၏ အုပ်စိုးရင်၏ မျက်မှောက်တွင် သူတို့၏ စီမံကိန်းချခွင့်နှင့် ကြည်ဖန်တီးခွင့်သည် မည်မျှ မိုက်မဲလှသနည်း။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မည်သို့ ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေနိုင်မည်ကို စိတ်နှလုံးနှင့် ဉာဏ်အစွမ်းအင် အလုံးစုံဖြင့် မလေ့လာကပြ ဤအရာ၊ လူ၏ ပထမဆုံး တာဝန်ဖြစ်သော ဤအရာကို သူတို့သည် မျက်ခံပြုပြောသွားကပြီ။”

“ဤမြို့မားခမ်းနားသော အဆောက်အအုံများ တည်ဆောက်မငြိတက်လာသည်နှင့်အမျှ ပိုင်ရှင်တို့သည် မိမိကိုယ်ကို ကျနေပုံနှစ်သက်စေရန်နှင့် အိမ်နီးချင်းတို့၏ မနာလိုစိတ်ကို လုံဆော်စေရန် အသုံးပြုနိုင်သော ငွေကြေးရှိကခြား အတုတမမြောက်သော မာန်ဖြင့် ဝမ်းမမြောက်ကပြသော။ ထိုသို့ သူတို့ ရင်းနှီးသုံးစွဲသော ငွေအများစုမှာ အတင်းအကျပ် တောင်းယူခွင့်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူတို့ကို အလွန်အမင်း ဖိနှိပ်ညှဉ်းပန်းခွင့်အားဖြင့်လည်းကောင်း ရရှိထားခဲ့သောအရာ ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ အရောင်းအဝယ်ပြုမှု တစ်ခုချင်းစီ၏ စာရင်းကို မှတ်တမ်းတင်ထားကခြားကို မလေ့လာကြ၏။ မတရားသော အပေးအယူတစ်ခုချင်းစီ၊ လိမ်လည်လှည့်ဖျားသော အပြုအမူတစ်ခုချင်းစီကို ထိုအရပ်၌ မှတ်တမ်းတင်ထားလျက်ရှိ၏။ လူတို့သည် မိမိတို့၏ လိမ်လည်လှည့်ဖျားမှုနှင့် မာန်ထင်လွှားမှုတွင် ထာဝရဘုရား မကျော်လွန်ခွင့်ပြုကြသော်လည်း မဟုတ်သော အတိုင်းအတာတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာမည့် အချိန်သည် လာလျက်ရှိ၏။ ထိုအခါ ယဟေဓာဝါ၏ သည်းခံခွင့်၌ အကန့်အသတ်ရှိကခြားကို သူတို့ သိရှိလာကပြမိမ့်မည်။”

“နောက်တစ်ခါ ကျွန်ုပ်၏ရှုထောင့် ဖြတ်သန်းပေါ်လာသော မြင်ကွင်းမှာ မီးလောင်မှုအနုတရာယ်တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ လူတို့သည် မြင်မား၍ မီးမလောင်နိုင်ဟု ထင်မှတ်ထားသော အဆောက်အအုံများကို ကြည့်၍ ‘ဤအဆောက်အအုံများသည် လုံးဝဘေးကင်းလုံခြုံကပြသည်’ ဟု ပြောကပြသည်။ သို့သော် ထိုအဆောက်အအုံများသည် ကတုတရာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသကဲ့သို့ မီးလောင်ပျက်စီးသွားကပြသည်။ မီးသတ်ယာဉ်များသည် ထိုပျက်ဆီးမှုကို တားဆီးရန် ဘာမျှ မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ကြ။ မီးသတ်သမားများလည်း မီးသတ်ယာဉ်များကို လည်ပတ်အသုံးပြုနိုင်ခွင့် မရှိကပြေ။”

“ထာဝရဘုရား၏ အချိန် ရောက်လာသောအခါ၊ မာနကြီး၍ ဂုဏ်ပကာသနကို လိုလားသော လူသားတို့၏ နှလုံးသားများတွင် မည်သည့် ပြောင်းလဲမှုမျှ မဖြစ်ပေါ်သေးလျှင်၊ ကယ်တင်ရန် တန်ခိုးကြီးသော လက်တော်သည် ဖျက်ဆီးရန်လည်း တန်ခိုးကြီးမည်ကို လူတို့ တွေ့မမြင်ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ညွှန်ကြားထားသည်။ ဘုရားသခင်၏ လက်တော်ကို မမြင်ကြပေရုံ မည်သည့် အာဏာတစ်ရပ်မျှ တားဆီး၍ မရနိုင်။ အဆောက်အအုံများကို ဆောက်လုပ်ရာတွင် အသုံးပြုသော မည်သည့် ပစ္စည်းမျှ၊ လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို လျစ်လျူရှုခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကျိုးကိုသာ ရှာဖွေသော ရည်မှန်းချက်ကြောင့် ပြစ်ဒဏ်ခံရမည့် ဘုရားသခင် သတ်မှတ်ထားသော အချိန် ရောက်လာသောအခါ၊ ထိုအဆောက်အအုံများကို ပျက်စီးခြင်းမှ ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းပေးနိုင်မည် မဟုတ်။”

“လက်ရှိလူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အခြေအနေအထားအတိုင်း ရှိနေသော အကခြင်းရင်းများကို နားလည်သဘောပေါက်သူသည် ပညာပေးသူများနှင့် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များအကြား၌ပင် အများကြီးမရှိ။ အစိုးရအုပ်ချုပ်ရေး၏ ကြိုးကြံကို ကိုင်တွယ်ထားသူတို့သည် ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်စီးယိုယွင်းမှု၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၊ အလှူခံရပ်တည်ရမှု၊ နှင့် တိုးပွားလာနေသော ရာဇဝတ်မှုတို့၏ ပြဿနာကို မဖြေရှင်းနိုင်ကြသူတို့သည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုများကို ပိုမိုလှုံ့ချိုင်မာသော အခြေခံပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားနိုင်ရန် အချည်းနှီး ကြိုးပမ်းလျက်ရှိကြသည်။ လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်၏ သွန်သင်ချက်ကို ပိုမိုဂရုပြုလာယူကြသဖြင့်၊ မိမိတို့ကို စိတ်ရှုပ်ထွေးစေသော ပြဿနာများ၏ အဖြေကို တွေ့ရှိကြလိမ့်မည်။”

“ခရစ်တော်၏ ဒုတိယအကျိမ်ကြွလာခြင်းမတိုင်မီ အနီးကပ်ကမ္ဘာ၏အခြေအနေကို ကျမ်းစာတော်များ၌ ဖော်ပြထားသည်။ လူယက်ခြင်းနှင့် အတင်းအဓမ္မမှုအပြစ်တို့ဖြင့် များပြားသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို စုဆောင်းနေကြသူများအကြား၌ ကျသိုရင်းထား၏— ‘သင်တို့သည် နှောက်ဆုံးကာလအတွက် ဘဏ္ဍာကို စုပုံထားကပြီ။ ကြည့်ရလော့၊ သင်တို့၏ လယ်ယာများကို ရိတ်သိမ်းခဲ့သော အလုပ်သမားတို့၏ အခသည်။ သင်တို့က လှည့်ဖျားမှုဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားသောကြောင့်၊ အော်ဟစ်လျက်ရှိ၏။ ရိတ်သိမ်းခဲ့သောသူတို့၏ အော်ဟစ်သံများသည် ကောင်းကင်မိုလ်ခမြေအရင် ထာဝရဘုရား၏ နားတော်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လေပြီ။ သင်တို့သည် မကြီးပြေရာတွင် အပျော်အပါးဖြင့် နှထိုင်၍ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်ဖြင့် ကြီးပြေပြီး သတ်ဖြတ်ရာနေ့၌ ကိုသို့ မိမိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို အဆီတင်ကျွေးမွေးကပြီ။ သင်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူကို အပစ်စီရင်၍ သတ်ကပြီ။ သူသည် သင်တို့ကို မဆန်ကျင်။’ ယာကုပ် ၅:၃-၆။

“သို့ရာတွင် အချိန်ကာလ၏ လျင်မြန်စွာ ပြည့်စုံလျက်ရှိသော နိမိတ်လက္ခဏာများက ပေးအပ်သော သတိပေးချက်များကို မည်သူ ဖတ်ရှုနားလည်သနည်း။ လောကီသားတို့အပေါ် အဘယ်သို့သော သက်ရောက်မှု ဖြစ်ပေါ်သနည်း။ သူတို့၏ သဘောထား၌ အဘယ်ပြောင်းလဲမှုကို တွေ့မမြင်ရသနည်း။ နာဇာဇေတော် လောကီသားတို့၏ သဘောထား၌ တွေ့မမြင်ရသလောက်ထက် မပိုချေ။ လောကီအမှုကိစ္စများနှင့် ပျော်ရွှင်ကာမဂုဏ်ခံစားမှုတို့၌ နှစ်မွန်းလျက်၊ ရလေ့မ်းမိုးမှုမတိုင်မီခေတ်သားတို့သည် ‘ရလေ့မ်းမိုးခြင်း ရောက်လာ၍ သူတို့အားလုံးကို ဆောင်ယူသွားသည့်တိုင်အောင် မသိကြဟူ၏။ မဿဲ 24:39။ သူတို့တွင် ကောင်းကင်မှ ပေးပို့သော သတိပေးချက်များ ရှိခဲ့သော်လည်း၊ နားထောင်ရန် သူတို့ ငြင်းဆန်ခဲ့ကြသည်။ ယနေ့တွင်လည်း လောကီသည် ဘုရားသခင်၏ သတိပေးသော အသံကို လုံးဝ လျစ်လျူရှုလျက်၊ ထာဝရပျက်စီးခြင်းသို့ အလျင်အမြန် ပြေးလျက်ရှိ၏။”

“လောကီသည် စစ်ပွဲ၏ဝိညာဉ်ကြောင့် လှုပ်ရှားနေသည်။ ဒံယလေကျမ်း အခန်း ၁၁ ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ၎င်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့ နီးပါး ရောက်ရှိလာပြီ။ မကဗြီး ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၌ ဖော်ပြထားသော ဒုက္ခခရီး၏ အဖြေအပျက်များ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။”

အသင်းတော်အတွက် သက်သေခံချက်များ၊ အတွဲ ကိုး၊ စာမျက်နှာ တစ်ဆယ့်တစ်။